

Amador Garrell des d'el seu periòdic, diumenge passat, repel·leix un atac de què fou objecte des de el nostre setmanari, i es lamenta vivament de què sigui un atac personal. Cal dir, en honor a la veritat, que Amador Garrell que sap jugar molt bé el paper de víctima propiciatòria, i té una habilitat extremada quan té la pluma als dits, gairebé sortiríem convençuts de la lectura de la seva defensa, però... Però Amador Garrell, malgrat i la seva habilitat, no surt amb la seva. I direm el perquè. Amador Garrell es queixa d'un atac personal, i per a defensar-se, involucra quatre noms, que equival a dir que fa responsables a quatre senyors de l'atac de què és objecte, i sap perfectament que el nostre periòdic té un director responsable, i tots els originals han d'anar signats i han d'esser-ne responsables els seus autors.

Tot això vol dir, que repel·leix l'atac, portant a cap amb una habilitat extremada, un quadruple atac personal. Perquè mai podrà dir-nos Amador Garrell quina mena de relació té ACCIO, posem per cas, amb Esteve Camillo, ni què hi té a veure el signant de l'article que va contra d'Amador Garrell, amb els tinents-alcaldes Montañà i Busquets, i amb Domènec Colomer. Si hem de dir les coses basant-nos en suposicions, hem de creure que anirem a parar lluny, molt lluny. I sobretot Amador Garrell —i ací ens permetem dar un bon consell—, que no es lamenti d'atacs personals, atacant personalment a altres senyors tan susceptibles com ho pugui ésser el primer, ni presumi amb habilitats, que a fi de comptes aquestes poden girar-se sobre seu mateix.

d'optimisme que el senyor Cambó creu necessària per a salvar la crisi actual. La mala distribució de les riqueses origina molta part de la crisi i aquesta mala distribució és conseqüència de l'hostilitat econòmica que hi ha entre les nacions. Es parla de desarm i mai vé; i ni vindrà mentre no vingui abans el desarm econòmic; la història i l'experiència demostren que la Guerra econòmica ha precedit sempre a la Guerra de les armes.

Quant el pànic que el senyor Cambó diu que és el que més influeix en l'agreujament de la crisi, i que es manifesta amb un retraïment per part de tothom de les despeses, molta part d'aquest pànic és una manca de capacitat de consum. Molta part de la massa social no despent perquè li manca els medis per a fer-ho: els 20 milions i escatx que estan en atur forçós han vist reduïts els ingressos de llurs famílies i menjan mercès als pressupostos de l'Estat, de la Província i del Municipi; i les classes socials més elevades també han vist reduïts llurs ingressos perquè s'els hi ha presentat l'època de les vaques flagues, i allà on no n'hi entren no s'en poden esmerçar.

Qui ho diria: hi ha una gran massa social que sofreix per manca de capacitat de consum i en canvi es destrueixen camps de blat, de cotó i d'altres primeres matèries perquè sobren. Quina inicua paradoxal!

PERE FALGÀ VIVES

NOTA: Ens plau avinentar als nostres lectors que mentre escrivim aquest article, «La Veu de Catalunya» anuncia una sèrie d'articles del exministre de Finances senyor Ventosa i Calvell sobre també «La crisi econòmica mundial». Si bé no sabem el que dirà aquest senyor, no obstant, és de suposar que no diferirà del criteri del seu col·lega senyor Cambó, puix ambdós, tothom sap que són economistes de la mateixa Escola.

Sessió Municipal

Abans que tot, hem de fer constar que, degut a l'acalorada sessió municipal del dijous de la setmana passada, s'ens suggerí l'idea de publicar faceciosament a cada número, els debats que, arrel de les proposicions i dictaments que continuament es presenten, s'entaulen entre els nostres Consellers. Tanmateix, però, a la sessió de dijous passat tinguérem un desengany, ja que semblava sinó que tots s'haguessin posat d'acord per fer-nos la guitza. Allò no fou una sessió d'Ajuntament. A desgrat nostre semblà uns funerals d'oncle ric. Tothom estava trist i capficat, àdhuc els que més varen fer-se sentir, o siguin el tinent d'Alcalde Sr. Busquets i el Sr. Pagès.

Però, així i tot, procurarem fer-hi el nostre comentari perquè a nosaltres ens agrada un xic la brometa i creiem que els llegidors d'Acció no ens ho censuraran.

A les dinou hores i cinc minuts comencen a

arribar els Consellers. El primer en entrar es el Sr. Pepet Valent amb la seva clàssica gorra anglesa, i el seu paper secant auxiliar per a la suor. Ell sempre tan fresquet i *risueño* com qui no ha trencat mai cap plat ni cap olla. A continuació arriben els Srs. Gual, Gibert, Pineda, Colomé, Pagès, Estrada, Ribas, Taberner, Bofill, Tió, Aymerich, Busquets, Montanyà i Camillo que van assentant-se en llurs escons.

S'aixeca teló a les dinou deu, i a continuació es llegeix l'acta anterior que es quilomètrica. (¡Amb la mandanga que hi va haver dijous passat!) El Sr. Pagès fa unes objeccions a l'acta referents a unes paraules que digué el Sr. Busquets la sessió passada i que —diu ell— no consten a l'acta.

Li contesta el Sr. Busquets fent una aclaració al Sr. Pagès de què les paraules que ell digué no són precisament les que el Sr. Pagès li imputa.

Intervé el Sr. Montañà que aclareix també la nuvolada i sembla (això es una opinió nostra) que el Sr. Pagès queda convençut.

Després de mitja hora de discutir nicieses i en el transcurs de la qual el Sr. Pagès ha demanat la paraula 27 vegades i mitja, total per no dir res, s'aprovà l'acta anterior introduint unes modificacions que ha fet objecte el Sr. Busquets.

Acte seguit es va a llegir una relació de comptes a pagar i així que el Sr. Secretari obre el bec, l'interpela el Sr. Pagès, qui demana però a la Comissió d'Hisenda, de la qual en forma part, per haver fet campana en la darrera reunió. El Sr. Busquets amb la seva mitja rialleta l'absolt, mitjansant de promete no tornar-hi més. (¡El! a fer campana.)

Es llegeix una comunicació d'un tal Miró que no podem apreciar lo que aquest senyor demana. (A la Plaça es sent un xibarrí de xiulets que són la causa de no poder averiguar el que s'està llegint. En aquest moment entra a la sala pública l'exconserge de l'Unió Liberal, no sabem tampoc si els xiulets anaven dirigits a ell, suposem que no) Queda rebutjada per unanimitat la pretensió del Sr. Miró.

S'aproven diversos permisos per obres. El Sr. Pagès pregunta si s'apliquen els arbitris corresponsents.

En Pepet Valent s'el mira tot estranyat i no obra el bec. Està aixafat. Encara li dura la repulsa de la setmana passada. No gosa dir res.

El Sr. Montañà contestà afirmativament a la pregunta del Sr. Pagès.

Es llegeix una comunicació dels Ajuntaments caps de Partit de la província de Girona sol·licitant la reposició de les presons, a tots els Caps de Partit i demana l'adhesió del nostre Ajuntament.

El Sr. Montañà diu que tota vegada que abans pagaven les despeses dels funcionaris de presons l'Estat i ara han de pagar-les els Ajuntaments, demana que s'adhereixin a aquesta proposició. S'acorda adherir-s'hi.

Altres comunicació del Foment de la Sardana (caixista al tanto) demanant permís per instal·lar tres pissarres en diferents llocs de la localitat a fi d'anunciar les ballades de sardanes que aquella entitat celebra. Queda acordat concedir-lo sense pagament d'arbitris.

Queda damunt de la taula a pres del

Sr. Busquets, una comunicació de la Generalitat demanant una subvenció per a la creació d'un nou organisme inherent a la Generalitat.

S'aprova a continuació el cobrament de 13,900 pessetes que deu efectuar-lo l'Agent Sr. Martori a Hisenda.

PRECS I PREGUNTES

Demana la paraula el Sr. Estrada i després de recitar una dècima, felicita al Sr. Alcalde i empleats que intervingueren en la detenció d'un camió que conduïa vi de frau i demana que la mateixa vigilància que s'exerceix en els alcofolls es faci també amb el frau de tossino. Demana que cada vegada que es logri una presa com la que ha fet esment, es convoqui a reunió la comissió d'alcofolls, tal com aquesta vegada s'ha fet. Li contesta el Sr. Camillo dient-li que així es farà.

El Sr. Montañà demana que s'imposi també una pena als que col·laboraren a fer el frau.

El Sr. Pagès diu que també ho creu convenient i demana que s'apliqui una multa forta.

En Pepet Valent obra el bec per primera vegada i diu que ell també ho creu necessari.

A continuació el Sr. Pagès implora a la Comissió de Foment per tal de què li arreglin el carrer de Pi i Margall, ja que —diu— es intransitable.

El Sr. Busquets, que avui està un xic més reposat que la setmana passada i sembla que vol complaure al Sr. Pagès, li diu que s'en preocuparà i anuncia a la vegada un projecte de reforma d'aquell carrer. El Sr. Pagès es dona per satisfet. (El Sr. Tardà el toca per l'espatlla i li diu a cau d'orella: Després diràs que no t'estima En Busquets! El Sr. Pagès s'el mira de reüll.)

Seguidament el Sr. Montañà proposa l'acord de convocar a concurs la plaça d'interventor.

El Sr. Tardà que avui està molt descontent (creiem que n'hi passa alguna) diu que ja està convocada. Així ho ha llegit a la Gaseta. (planxa.)

El Sr. Busquets li contesta que el que ha llegit el Sr. Tardà es refereix a la plaça de dipositiari.

El Sr. Pagès demana si no poden haver incorregut en responsabilitats en no haver-ho fet anteriorment.

El Sr. Montañà li contesta que no tingui por i a continuació fa una petició a tots els Consellers demanant que se li permeti reproduir per mitjà de la Premsa actes celebrades en diferents sessions i que es refereixen a acords presos degut al afer del Col·legi de Segona Ensenyança. (Al sentir Col·legi el Sr. Estrada li agafa un atac de estómac i va per fugir. Hem de recordar al lector que aquest Sr. va manifestar que no volia saber res més del Col·legi de Segona Ensenyança) Tots els Consellers donen el seu consentiment al Sr. Montañà.

En tocar el Sr. Camillo el timbre per tirar teló ho ha fet amb tanta força que quiscun regidor s'ha despertat tot sobressaltat trencant el pacífic son que ja comença a ésser crònic durant les sessions.

Abans d'acabar aquesta petita ressenya, hem de fer un prec al Sr. Alcalde.

Primer: que durant les sessions d'Ajuntament funcioni la salamandra i així els regidors es podran treure l'abric.

Segon: Que ens tregui, als de la premsa, aquella taula *antiguo régimen* que ens hi van posar l'última sessió i que es pot guardar pel foc de Sant Joan, car únicament per això pot servir.

L... fins la setmana entrant. — OLGA ZHAN

Imp. Cucurella / Corró, 9 / Tel. 24 / Granollers